

ved Lovforslagets Tert, vinder Paragraphen nemlig aabenbart i Tydelighed. Der staar jo i § 9: „Ege med indenrigst Fart kan behandles Farten mellem Helsingør, Kjøbenhavn, Kjøge og disses Tolddistrikter paa den ene Side og den ligeoverfor liggende svenske Kyststrækning paa den anden Side“ osv. Sletter man nu disse Ord „paa den ene Side“ og „paa den anden Side“ ud, saa forekommer det mig, at Texten derved taber i Tydelighed. Det er langt klarere betegnet, hvad der er Meningen, saaledes som Paragraphen nu er affattet, end som den vil blive det, naar man udelader de omtalte Ord. Det er ganske vist Noget, som der ikke ligger stor Bægt paa, men jeg tror dog ikke at burde stemme for det sidstomtalte eller for de andre foreliggende Vædringsforslag.

Ordføreren: Jeg vilde kun i Anledning af den sidste Uttring ønske, at det ærede Medlem (Fischer) havde forsat med at læse op af § 9, thi maaske det da var blevet ham klart, hvad det er som Udvalget har havt for Dite med sit Vædringsforslag under Nr. 14. Dette nævnte „paa den ene Side“ og „paa den anden Side“ staar nemlig 6 Gange i dette lille Stykke, og dette vil dog maaske støde En eller Anden at se disse Ord saa ofte gjentagne, naar man dog maa erkjende, at de kunne undværes. Jeg vil imidlertid indrømme, at det er en Smagsag; og Udvalget har nu ikke havt Smag derfor, og det er af den Grund, at det har foreslaaet at lade de omtalte Ord udgaa.

Fischer: Maa jeg kun bemærke, at den Forbindelse, hvori de omtalte Ord staa i det Følgende, netop svarer til den, hvori de staa i de to Linier, som jeg tillod mig at oplæse af § 9, og at Forholdet altsaa bliver det samme helt igjennem.

Sonne: Jeg skal ganske henstille til det høie Thing, hvorvidt det vil vedtage de fleste af de foreliggende Vædringsforslag eller ikke, forsaavidt disse for en væsentlig Del gaa ud paa Redaktionsændringer. Jeg har nemlig i det Hele ikke stor Tilbøielighed til at gaa

ind paa Vædringer i Regjeringsforslag, naar Vædringerne ikke indeholde enten Realitetsforandringer eller dog udtryffeligt Forbedringer i formel Henseende. Jeg har dog troet at kunne følge med til at stille de foreliggende Vædringsforslag. Naar jeg nu har reist mig, da er det imidlertid for at gjøre opmærksom paa og at anbefale et af Vædringsforslagene, der efter min Mening ikke blot indeholder en Redaktionsændring, men en virkelig Realitetsforandring. Det er Forslaget under Nr. 6, der gaar ud paa, at 3die Stykke af § 4 skal udgaa. Det omtalte Stykke af § 4 lyder jo saaledes: „Til Dæklast tages der kun Hensyn, forsaavidt Easterummet under Dækket ikke er fuldt bestuvet. Det er maaske ikke engang sjældent, at det sker, at et Skib kommer fra Udlandet til en dansk Havn og kun løsser sin Dæklast her og derpaa gaar bort med den øvrige Ladning. Men nu forekommer det mig dog at være mærkverdigt, om der i saa Fald ikke skal svares Skibsafgift. Det kan jo godt være, at Skibet er fuldt bestuvet under Dækket, og da skal der, saavidt jeg kan forstaa Lovforslagets § 4, hvis det omtalte Stykke af samme bliver stående, ikke tages Hensyn til den Dæklast, der løsses. Jeg vil derfor anbefale at vedtage det nævnte Vædringsforslag.

Da jeg nu engang har Ordet, kan jeg dog ikke sætte mig igjen uden ogsaa at tale et Ord til Fordel for Vædringsforslaget under Nr. 15. Jeg tror, at det foreliggende Lovforslag tilfredsstiller et Ønske, der er fuldt berettiget, og som længe har gjort sig gjældende i den danske Skibsfart, nemlig Ønsket om, at Skibsafgiften maa blive nedsat, og at den navnlig helst maa forfalde for den indenrigske Skibsfart, idet den tynger paa Smaafarten (med en Bægt, der for de paagjældende Smaaskippere er meget byrdefuld. Jeg tror derfor ogsaa, det vil være ønskeligt, om der kan ske dette berettigede Ønske. Naar jeg ikke har sluttet mig til Udvalgets Mindretals Forslag om, at Skibsafgiften strax skal hæves aldeles, da er det begrundet i den Betragtning, at Halvdelen af Skibsafgiften fra den udenrigske Fart indkommer fra fremmede Skibe, og at jeg meget gjerne